

Maastrichtse schooljeugd kwam in „opstand”

MAASTRICHT. — Enkele honderden jongeren hebben de binnenstad van Maastricht op straat verkeer, dat vanwege male toeren draaid, geleid tot het luk. van het Lux-theater aan de film

CULTURELE

Herinnert U zich de culturele jeugdmiddag nog van enkele weken geleden? In het Lux-theater zou als een der hoogtepunten van het jaar de film "Caesar" vertoond worden. U weet hoe het is afgelopen? Hier is maar één woord voor: wat een onbeschaafde beweging! Vooral door de krantenberichten, zelfs in landelijke bladen, heeft Maastricht weer eens een mooi figuur geslagen; en wat zullen de duizenden Belgen, die hun feestdag in Maastricht doorbrachten, een hoge dunk van Hollands Glorie hebben gekregen!

En dan schijnt onze school, ik bedoel de intellectuelen hiervan, zich nog heel bijzonder te hebben onderscheiden; velen zijn er van overtuigd dat enkele culturelen van onze school de "auctores intellectuales" waren. Wat een prachtig woord: "culturelen"!

Eerst wordt in de zaal met wekkers en dergelijke apparaten gepoogd de voorstelling te storen van deze klassieke en schijnbaar voor onze culturelen te lastige film; dan beginnen van buitenaf enige tientallen te laat gekomen cultuurliedhebbers een dusdanig lawaai te maken dat van de film niets meer te volgen is; aangevuurd door de bende in de zaal forceren deze filmkenners de toegangsdeuren, waarna de horde onder luid gebrul de zaal instormt.

De organisatoren waren aldus genoodzaakt de zaallichten aan te doen: gebrul en geloei; na enige tijd wordt het nog cultureler: men gaat zingen; het lawaai, gebrul en poging tot geweld begon pas goed toen na weloverwogen beraad de leiding gemeend heeft van verdere vertoning te moeten afzien. Loeiend ontruimt het culturele publiek de zaal.

Buiten gekomen: een poging tot ontwrichting van het juist zeer drukke verkeer, tot het lastig vallen van buitenlanders, vervelen van de politie, enz.

Men bleek in de krant goed te hebben gelezen hoe "een betoging" moet worden aangepakt; de politie moet komen (toch net echt hè, we komen vast in de krant!) verjaagt de culturele bende, die vervolgens in de stad probeerde de orde te verstoren. Nieuwe botsingen met de politie (die al haar mannen nodig had op de drukke verkeerspunten), het verkeer moest buiten het centrum omgeleid worden. De gummiknuppel bracht tenslotte uitkomst.

Waarom heeft de politie zo lang gewacht en geduld gehad? Meteen met de knuppel er op los, of b.v. insluiten (op b.v. Amorspleintje) en dan de brandspuit erop, dat was veel beter geweest. De deelnemers zijn er nu mijns inziens veel te gemakkelijk afgekomen: is er überhaupt iets tegen ons ondernomen?

Een a-cultureel.

